သူတို့ကို မြင်စေခြင်းငှါ တတ်နိုင်သလေသာဟု ဆိုကြ၏။
၂၂ ဆောင်းကာလဖြစ်၍ အဓိကဲနိပွဲကို ယေရုရှလင်
မြို့၌ ခံကြသောအခါ၊
၂၃ ယေရှုသည် ဗိမာန်တော်နားမှာ ရှောလမုန်
ကနားပြင်၌ စင်္ကြံသွားတော်မူစဉ်တွင်၊
၂၄ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ဝန်းရံ၍၊ သင်
သည် အဘယ်မျှကာလပတ်လုံး ငါတို့ကို ယုံမှားစေ
မည်နည်း။ ခရစ်တော်မှန်လျှင် အတိအလင်း ပြောပါဟု
ဆိုကြ၏။
၂၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါပြောပြီ။ သင်တို့သည်မယုံကြ။
ငါ့ခမည်းတော်၏ အခွင့်နှင့် ငါပြုသော အမှုတို့သည်
ငါ၏ သက်သေ ဖြစ်ကြ၏။
၂၆ သို့သော်လည်း သင်တို့သည် မယုံကြ။ အဘယ်
ကြောင့် မယုံကြသနည်းဟူမူကား၊ သင်တို့သည် ငါ့သိုး
တို့အဝင် မဟုတ်။ အထက်က ငါပြောသည်အတိုင်း၊
၂၇ ငါ့သိုးတို့သည် ငါ့စကားသံကို နားထောင်၍ ငါ့
နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။ ထိုသိုးတို့ကို ငါသိ၏။
၂၈ ထာဝရအသက်ကိုလည်း ငါပေး၏။ ထိုသိုးတို့
သည် ပျက်စီးခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ် ကင်းလွတ်ကြ
လိမ့်မည်။ အဘယ်သူမျှထိုသိုးတို့ကို ငါ့လက်မှ မနှုတ်
မယူရာ။
၂၉ ထိုသိုးတို့ကို ငါ၌အပ်ပေးတော်မူသော ငါ့ခမည်း
တော်သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ အဘယ်သူမျှ ထိုသိုးတို့ကို ငါ့ခမည်းတော်
၏ လက်မှ မနှုတ်မယူနိုင်ရာ။
၃၀ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်နှင့် တလုံးတဝတည်း
ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၁ ထိုအခါ ယုဒလူတို့သည် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်
ပစ်ခြင်းငှါ တဖန် ကျောက်ခဲတို့ကို ကောက်ယူကြ၏။
၃၂ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ အခွင့်
နှင့်ကောင်းသောအမှုအများတို့ကို သင်တို့အား ပြုပြီ။
ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်မည်သော အမှုကြောင့် ငါ့ကို
ခဲနှင့်ပစ်ကြမည်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင်၊
၃၃ ယုဒလူတို့က၊ ကောင်းသောအမှုကြောင့် ခဲနှင့်
ပစ်မည် မဟုတ်။ သင်သည် လူဖြစ်လျက်ပင် ဘုရား
သခင် ဖြစ်ယောင်ဆောင်၍ ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး
သော စကားကြောင့် ခဲနှင့်ပစ်မည်ဟု ဆိုကြ၏။
၃၄ ယေရှုကလည်း၊ သင်တို့သည် ဘုရား ဖြစ်ကြ၏၊
ငါဆိုသည်ဟု သင်တို့၏ ပညတ္တိကျမ်းစာ၌ လာသည်
မဟုတ်လော။
၃၅ ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်ကို ခံရသော
သူတို့ကို ဘုရားဟူ၍ ခေါ်ရလျှင်ငှင်း၊ ကျမ်းစကားကို
မပယ်ရလျှင်ငှင်း၊
၃၆ ခမည်းတော်သည် သန့်ရှင်းစေ၍၊ ဤလောက
သို့ စေလွှတ်တော်မူသောသူက၊ ငါသည် ဘုရားသခင်
၏သားတော်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသောကြောင့်၊ သင်သည်
ဘုရားသခင်ကို လွန်ကျူး၍ ပြောသည်ဟု ထိုသူအား
ဆိုရာသလော။
၃၇ ငါသည် ငါ့ခမည်းတော်၏ အမှုတို့ကို မပြုလျှင်
ငါ့ကို မယုံကြနှင့်။
၃၈ ပြုလျှင် ငါ့ကို မယုံသော်လည်း ထိုအမှုတို့ကို
ယုံကြလော့။ ထိုသို့ယုံလျှင် ခမည်းတော်သည် ငါ၌
ရှိတော်မူသည်ကိုငှင်း၊ ငါသည် ခမည်းတော်၌ရှိသည်
ကိုငှင်း ယုံ၍သိမှတ်ကြလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၃၉ ထိုအခါ ကိုယ်တော်ကို ဘမ်းဆီးခြင်းငှါ တဖန်
ရှာကြပြန်လျှင်၊ ထိုသူတို့၏လက်မှ ထွက်ကြွတော်မူ၏။
၄၀ ယောဟန်သည် ဗတ္တိဇံကို ရှေ့ဦးစွာပေးရာအရပ်၊
ယော်ဒန်မြစ် တဘက်သို့ တဖန်ကြွ၍ ထိုအရပ်၌
နေတော်မူ၏။
၄၁ လူများတို့သည် အထံတော်သို့ ရောက်လာလျှင်၊
ယောဟန်သည် နိမိတ်လက္ခဏာကို မပြ။ သို့သော်
လည်း ဤသူ၏အကြောင်းကို ယောဟန် ပြောသမျှ
မှန်ပေ၏ဟု ဆိုကြသဖြင့်၊
၄၂ ထိုအရပ်၌ လူများတို့သည် ကိုယ်တော်ကို
ယုံကြည်ကြ၏။

၁၁

၁ ညီအစ်မ မာရိနှင့်မာသ တို့နေသော ဗေသနိရွာ
သား၊ လာဇရုအမည်ရှိသော သူတယောက်သည်
နာလျက်နေလေ၏။
၂ နာလျက်နေသော လာဇရု၏နှမ မာရိကား၊
သခင်ဘုရားကို ဆီမွှေးနှင့်လိမ်း၍ ခြေတော်ကို မိမိ
ဆံပင်နှင့်သုတ်သော မာရိဖြစ်သတည်း။
၃ ညီအစ်မတို့သည် အထံတော်သို့ စေလွှတ်၍၊
သခင်၊ ကိုယ်တော် ချစ်တော်မူသောသူသည် နာလျက်
နေပါသည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၄ ထိုစကားကို ယေရှုသည် ကြားတော်မူလျှင်၊
ထိုအနာသည် သေနာမဟုတ်။ ဘုရားသခင်၏
ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေသော အနာဖြစ်၏။ ထိုအနာ
ကြောင့် ဘုရားသခင်၏ သားတော်သည် ဘုန်း
ထင်ရှားခြင်း ရှိလိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၅ ယေရှုသည် မာသကိုငှင်း၊ သူ၏ညီမနှင့် လာဇရု
ကိုငှင်း ချစ်တော်မူ၏။

၁၀း၄၀။ ဗတ္တိဇံ၏ ပုဒ်နက်သည် နှစ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၆ လာဇရု နာသည်ကို ကြားတော်မူလျှင်၊ ကြွတော်
မမူဘဲ ထိုအရပ်၌ နှစ်ရက် နေတော်မူ၏။
၇ ထိုနောက်မှ တပည့်တော်တို့အား၊ ယုဒပြည်သို့
တဖန် သွားကြကုန်အံ့ဟု မိန့်တော်မူလျှင်၊
၈ တပည့်တော်တို့က၊ အရှင်ဘုရား၊ ယုဒလူတို့
သည် ယခုပင် ကိုယ်တော်ကို ခဲနှင့်ပစ်ခြင်းငှါ ရှာကြံ
လျက်ပင် ထိုအရပ်သို့ တဖန် ကြွတော်မူဦးမည်လောဟု
လျှောက်ကြ၏။
၉ ယေရှုကလည်း၊ တနေ့တွင် တဆယ်နှစ်နာရီရှိ
သည် မဟုတ်လော။ လူသည် နေ့အချိန်၌သွားလာ
လျှင်၊ နေရောင်အလင်းကို မြင်ရသောကြောင့် ထိမိ၍
မလဲတတ်။
၁၀ ညဉ့်အချိန်၌ သွားလာလျှင်မူကား၊ အလင်း
မရှိသောကြောင့် ထိမိ၍ လဲတတ်၏ဟု မိန့်တော်မူပြီးမှ၊
၁၁ ငါတို့အဆွေ လာဇရုသည် အိပ်ပျော်၏။ သူ့ကို
နှိုးခြင်းအလိုငှါ ငါသွားမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၁၂ တပည့်တော် တို့ကလည်း၊ သခင်၊ သူသည် အိပ်
ပျော်လျှင် သက်သာရလိမ့်မည်ဟု လျှောက်ကြ၏။
၁၃ ယေရှုသည် လာဇရု သေကြောင်းကို ရည်မှတ်၍
မိန့်တော်မူသော်လည်း၊ ပကတိအိပ်ပျော်ကြောင်းကိုမိန့်
တော်မူသည်ဟုတပည့်တော်တို့သည် ထင်မှတ်ကြ၏။
၁၄ ထိုကြောင့် ယေရှုက၊ လာဇရု သေပြီ။ သင်တို့
သည် ယုံကြည်မည်အကြောင်း၊
၁၅ ထိုအရပ်၌ ငါမရှိသည်ကို ထောက်၍ သင်တို့
အတွက် ငါဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိ၏။ သူ့ဆီသို့ ယခုသွားကြ
ကုန်အံ့ဟု အတည့်အလင်း မိန့်တော်မူ၏။
၁၆ ဒိဒုမု အမည်ရှိသော သောမက၊ အကျွန်ုပ်တို့
လည်း လိုက်၍ သခင်နှင့်အတူ အသေခံကြကုန်အံ့ဟု
တပည့်တော်ချင်းတို့အား ပြောဆို၏။
၁၇ ယေရှုသည် ရောက်တော်မူသောအခါ၊ လာဇရု
ကို သင်္ဂြိုဟ်၍ သင်္ချိုင်းတွင်း၌ လေးရက်လွန်လေပြီ။
၁၈ ဗေသနိရွာသည် ယေရုရှလင်မြို့နှင့် တတိုင်
လောက်သာ ကွာသည်ဖြစ်၍၊
၁၉ မာသနှင့် မာရိတို့၏မောင် သေသောကြောင့်၊
သူတို့ကို နှစ်သိမ့်စေလိုသောငှါ ယုဒလူများတို့သည်
လာကြ၏။
၂၀ ယေရှုကြွလာတော်မူ ကြောင်းကို မာသသည်
ကြားလျှင်၊ ကိုယ်တော်ကို ခရီးဦးကြိုပြုခြင်းငှါ သွား၏။
မာရိမူကား အိမ်၌ထိုင်လျက် နေရစ်၏။
၂၁ မာသက၊ သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော်မူလျှင်
ကျွန်မ၏မောင် မသေပါ။
၂၂ ယခု သေလျက်ရှိသော်လည်း ကိုယ်တော်သည်
ဘုရားသခင်ကို ဆုတောင်းတော်မူ သမျှအတိုင်း
ဘုရားသခင် ပေးတော်မူမည်ကို ကျွန်မ သိပါသည် ဟု
လျှောက်၏။
၂၃ ယေရှုကလည်း၊ သင်၏မောင်သည် ထမြောက်
လိမ့်မည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။
၂၄ မာသ ကလည်း၊ နောက်ဆုံးသောနေ့တည်းဟူ
သော ထမြောက်ရာ ကာလ၌ သူသည် ထမြောက်လိမ့်
မည်ကို ကျွန်မ သိပါသည်ဟု လျှောက်၏။
၂၅ ယေရှုကလည်း၊ ငါသည် ထမြောက်ခြင်း
အကြောင်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ ငါ့ကို
ယုံကြည်သောသူသည် သေလွန်သော်လည်း ရှင်
လိမ့်မည်။
၂၆ ငါ့ကို ယုံကြည်၍ အသက်ရှင်သောသူ ရှိသမျှ
တို့သည်လည်း သေခြင်းနှင့် အစဉ်မပြတ်ကင်း လွတ်ကြ
လိမ့်မည်။ ငါ့စကားကို ယုံသလောဟု မေးတော်မူလျှင်၊
မာသက၊ ဟုတ်ပါ၏ သခင်။
၂၇ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော် တည်းဟူသော
ဤလောကသို့ ကြွလာတော်မူသော ဘုရားသခင်၏
သားတော် ဖြစ်တော်မူသည်ကို ကျွန်မ ယုံပါသည်ဟု
လျှောက်၏။
၂၈ ထိုသို့လျှောက်ပြီးမှ မာသသည် သွား၍ မိမိညီမ
မာရိအား၊ အရှင်ဘုရား ရောက်လာတော်မူပြီ။ သင့်ကို
ခေါ်တော်မူသည်ဟု တိတ်ဆိတ်စွာ ခေါ်လေ၏။
၂၉ မာရိသည် ထိုစကားကို ကြားလျှင် အလျင်
တဆော ထ၍ အထံတော်သို့ သွားလေ၏။
၃၀ ထိုအခါ ယေရှုသည် ရွာထဲသို့ မဝင်သေး။ မာသ
ခရီးဦးကြိုပြုသော အရပ်၌ ရှိတော်မူသတည်း။
၃၁ ထိုကြောင့် နှစ်သိမ့်စေသော စကားကို ပြော
လျက် မာရိနှင့်အတူ အိမ်၌ရှိသော ယုဒလူတို့သည်
မာရိ အလျင်တဆော ထ၍ ထွက်သွားသည်ကို
မြင်ကြလျှင်၊ ငိုကြွေးခြင်းငှါ သင်္ချိုင်းသို့ သွားပြီဟုဆို၍
သူ့နောက်သို့ လိုက်ကြ၏။
၃၂ မာရိသည် ယေရှု ရှိတော်မူ ရာအရပ်သို့ ရောက်
၍ ကိုယ်တော်ကိုမြင်လျှင် ခြေတော် ရင်း၌ ပြပ်ဝပ်လျက်၊
သခင်၊ ကိုယ်တော် ရှိတော်မူလျှင် ကျွန်မ၏မောင်
မသေပါဟု လျှောက်၏။
၃၃ မာရိမှစ၍ လိုက်လာသော ယုဒလူတို့သည်
ငိုကြွေးကြသည်ကို ယေရှုသည် မြင်တော်မူသောအခါ၊
အလွန် ညှိုးငယ်ခြင်း၊ စိတ်ပူပန်ခြင်း ရှိ၍၊
၃၄ အလောင်းကို အဘယ်မှာ ထားကြသနည်းဟု